

Eigen route student

De (grootste groep) huidige studenten behoort tot Generatie Z, studenten die zijn geboren tussen (ongeveer) 1995 en 2012. Uit onderzoek komt naar voren dat Generatie Z-ers een hoge mate van zelfredzaamheid hebben, zij zullen eerder zelf informatie opzoeken dan aan iemand (een expert) om advies vragen. Zij hebben met name persoonlijke doelen, fulltime werken heeft niet hun prioriteit. Werk of studie is even belangrijk als andere zaken, zoals bijvoorbeeld sporten, vrienden, hobby's en om maatschappelijk betrokken te zijn. Deze generatie wil graag betrokken worden bij het maken van beslissingen. Ze zijn eraan gewend om bijvoorbeeld hun docent te beoordelen en thuis worden zij meegenomen bij het maken van beslissingen. Generatie Z wil graag als gelijkwaardig behandeld worden (Smit-Cornelder, 2019), terwijl zij ook kaders nodig hebben om keuzes te kunnen maken. Het zelf vormgeven van de eigen route in opleiding en stage is van belang voor deze studenten, binnen de kaders die er (nodig) zijn. Deze richting vraagt gezamenlijk en van elkaar leren, het loslaten van medisch model in de opleiding en het loslaten van voorgeschreven routes (o.a. opdrachten).

Ter inspiratie:

- Wie is de student, hoe staat hij/ zij in het leven (Generatie Z)?
- Welke route past bij deze studenten? In hoeverre kunnen studenten hun eigen route vormgeven? Welke kaders hebben studenten daarbij nodig?
- Wat voor begeleiding hebben studenten nodig van begeleiders (docenten en werkbegeleiders)?
- Wat hebben begeleiders (docenten en werkbegeleiders) nodig om deze studenten te begeleiden in deze praktijkvorm/ route?

Vormgeven breed opleiden

Het doel van de opleiding is dat studenten een beter beeld krijgen van alle branches om te ontdekken wat bij hen past.

Dit vraagt flexibiliteit van stagemodellen en mogelijkheden voor studenten om kennis te maken met verschillende branches en instellingen. Door het loslaten van zogenaamde “heilige huisjes” en strakke afspraken over opleidingen/leerjaren wordt meer flexibiliteit gecreëerd. Door het creëren van meer volume aan stageplaatsen op een afdeling wordt minder beroep gedaan op werkbegeleiders. Studenten van verschillende opleidingen, niveaus, leerwegen en leerjaren begeleiden elkaar.

Ter inspiratie:

- Wat hebben studenten nodig om een goed beeld te krijgen van alle branches?
- Welke stage modellen passen bij breed opleiden?
- Hoe flexibel kunnen de stagemodellen zijn?
- Welke mogelijkheden biedt het werkveld om studenten breed op te leiden?
- Welke mogelijkheden biedt het onderwijs om studenten breed op te leiden?
- Wat hebben docenten en werkbegeleiders nodig om breed en flexibel op te kunnen leiden?
- Wat hebben studenten nodig voor een brede en flexibele opleiding?
- Wat zijn de mogelijkheden voor interdisciplinair leren en wat is hier voor nodig vanuit onderwijs en werkveld?

Co-creatie werkbegeleiders en docenten

De huidige studenten komen uit een andere generatie (Generatie Z) dan hun docenten en werkbegeleiders. Zij leren en denken op een andere manier dan hun begeleiders. Er is sprake van een generatiekloof. Docenten zijn vaak vooral aanbod gericht opgeleid, en zijn met name gericht op het aanleren van kennis en vaardigheden. Daarnaast zijn hun werkbegeleiders vaak meer instrumenteel technisch opgeleid, waarbij theoretische en praktische kennis en vaardigheden zijn aangeleerd. Dit terwijl juist het interactief leren in een leergemeenschap, adaptieve expertise (het kunnen omgaan met verandering) en sociale binding een grotere rol gaan spelen. IDG's (Inner Development Goals) en 21st century skills worden steeds belangrijker in de huidige maatschappij. Dit vraagt andere vaardigheden van studenten, maar ook van hun begeleiders.

Wat hebben begeleiders nodig in hun begeleiding? Bij deze richting wordt gewerkt aan het co-creëren van onderwijs en begeleiding in de praktijk. Samen leren van student, werkbegeleider en docent staat centraal. Door gezamenlijk leermomenten en leeractiviteiten (zoals klinische lessen, intervisie, gastlessen, e.a.) te organiseren, komen theorie en praktijk dichter bij elkaar en wordt vakinhoudelijke kennis uitgewisseld en ontwikkeld.

Ter inspiratie:

- Wat hebben studenten, docenten en werkbegeleiders nodig om samen te leren?
- Hoe kun je gezamenlijk onderwijs en begeleiding vormgeven?
- Welke activiteiten hebben volgens student, docent en werkbegeleider bijgedragen aan gezamenlijk leren in deze innovatie?
- Wat zijn de verwachtingen t.a.v. begeleiding van student, docent en werkbegeleider?